

А.Свідницького, оскільки соціальне становище митця було досить хитким. Отже, образ автора у творчості Л.Свідницького, виступає насамперед як приватна особа, а вже тоді — як людина-борець.

Таким чином, творчість Анатолія Свідницького представила цілу низку способів психологізації, у застосуванні яких письменник став новатором. Це дало можливість С.Єфремову піднести мистецьку самобутність письменника вище творчого методу його сучасників Ганни Барвінок, П.Куліша, навіть Марка Вовчка — “...таланту переважно гуртового, що схоплює прикмети мас, а не осіб”¹¹.

¹¹ Єфремов С. Історія українського письменства. — К., 1995. — С. 402-406.

лп

II ВСЕУКРАЇНЬСЬКА НАУКОВО-МЕТОДИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ “Т.Г. ШЕВЧЕНКО І СВІТОВА КУЛЬТУРА”

Кримський республіканський інститут післядипломної педагогічної освіти організував всеукраїнську науково-методичну конференцію “Т.Г. Шевченко і світова культура”, яка відбулася 16–18 березня ц.р. Конференція під такою назвою проходить вдруге. Сподіваємося, що відзначення Шевченківських днів у Сімферополі стане традицією.

До складу організаційного комітету з проведення конференції увійшли заступник Голови Ради Міністрів Автономної Республіки Крим В. Дзос, директор Науково-дослідного інституту українознавства Міністерства освіти і науки України П. Кононенко, директор Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка акад. НАН України М. Жулинський та ін.

Конференція працювала за такими напрямками: Тарас Шевченко — духовний будівничий суверенної України; питання історії та сучасного стану шевченкознавства; творчість Тараса Шевченка в дослідженнях українських та зарубіжних вчених; застосування нових літературознавчих методик при осягненні спадщини поета; значення творчості Тараса Шевченка для розвитку української мови і культури; Тарас Шевченко і Біблія.

Було виголошено, зокрема, такі доповіді: *П. Кононенко* (Київ) — “190-річчя Т.Г. Шевченка в зарубіжному світі”; *А. Мойсієнко* (Київ) — “Поетика Т.Г. Шевченка: проблеми дослідження”; *Н. Волошина* (Київ) — “Т.Г. Шевченко і зарубіжна література”; *Л. Генералюк* (Київ) — “Комплексний спосіб вивчення творчості та особистості Т. Шевченка”; *М. Павлюк* (Київ) — “З творчістю Шевченка — проти національного розбрату”; *Л. Рева* (Київ) — “Тарас Шевченко і Святе Письмо”; *К. Покотило* (Сімферополь) — “Традиції Т.Г. Шевченка в українській поезії другої половини ХІХ ст.”; *І. Громовенко* (Київ) — “Картина “Катерина”: агіографічні впливи”; *Н. Лисенко* (Київ) — “Коріння Шевченкового роду і світ”.

Із доповідями також виступили педагоги Криму: *Л. Деркач* — “Кримські мотиви у творчості Т.Г. Шевченка”; *З. Овсянникова* — “Шевченко і грузинська література”, *Т. Падалко-Красницька* — “Внесок Т.Г. Шевченка в розвиток української мови і культури”, *Л. Афанасьєва* — “Т.Г. Шевченко і сучасна поезія” та ін.

Працювало 3 секції, основною метою яких, за словами ректора Кримського республіканського інституту післядипломної педагогічної освіти О. Рудякова, був діалог між академічною наукою та педагогічною практикою.

Про діяльність видавництва “Педагогічна преса” розповіла заступник головного редактора *І. Красуцька*.

Леся Рева